



Anders Johansson

- garvad Elmo-medarbetare blev vd i Indonesien

■ ■ Anders Johansson började jobba på Elmo i Svenljunga direkt efter grundskolan. Han jobbade sig uppåt och blev med tiden både vice vd och delägare.

■ ■ Men efter 36 år tyckte han att det räckte och sökte nya utmaningar. Nu är han sedan ett år tillbaka vd för skotillverkaren Ecco:s garveri i Surabaya, Indonesien.

Garveriet som Anders Johansson är vd för förser den intelligande skofabriken med skinn.



Livet i Surabaya ger inblickar i en annan kultur. Här är Christina och Anders Johanssons medbrudna på ett indonesiskt bröllop. FOTO PRIVAT



Jag kan erkänna att jag kände en viss oro inför att bo i ett muslimskt land, det här var ju helt nytt för oss, men vi har inte upplevt några problem, tvärtom. Och jag måste säga att jag har då aldrig sett så många glada människor.

Anders Johansson

Fortsättning från föregående uppslag

Med dagens utbildningskrav skulle det knappast gå, men när Anders Johansson gick ur grundskolan 1975 var det fortfarande möjligt att med ambitioner och hårt arbete "jobba sig uppåt". Så från att som 16-åring starta som kollektivanställd inom produktionen har Anders hunnit med att jobba med det mesta hos Elmo. Han har innehaft positioner som arbetsledare, kvalitetskontrollant, laboratoriechef, produktionschef, vice vd och delägare.

–Jag bestämde mig tidigt för att alltid svara min chef "inga problem, vi fixar detta", även om jag inte hade en aning om hur problemet skulle lösas. Jag gillar utmaningar och jag utgår ifrån att det mesta löser sig om man använder sunt förnuft, säger Anders.

Men även ett sunt förnuft har sina gränser. Efter två konkurer och efter att ha fått säga upp personer som han känt under lång tid hade Anders fått nog. Att sitta framför människor som ingått i hans arbetslag, människor han gillade, och tvingas säga att "tyvärr, det finns inget mer arbete för dig", det har varit oerhört påfrestande.

–En del förstod, en del blev så klart ledsna, och en del blev förbannade och slutade till och med att hälsa. Jag kan förstå att det i sådana här situationer kan vara svårt att skilja på sak och person, men vid den tidpunkten kände jag att det räckte för min del.

Visste inte var Surabaya låg

Det var helt enkelt dags att lämna såväl Elmo som Svenljunga. Och det var här som tanken på att söka jobb i ett annat land började gro. Barnen var vuxna så det var en bra tid i livet att ta steget till något nytt. Anders slängde ut sina krockar och en dag ringde en bekant om ett jobb som vd för Ecco:s garveri i Surabaya, Indonesien. Anders visste inte ens var Surabaya låg och spontant kändes Indonesien som lite väl anorlunda. Och Christina kände likadant.

Men Ecco var intresserat och efter att ha träffat representanter från företaget, då ett ömsesidigt tycke uppstod, kände Anders att det här med Indonesien kanske inte var så dumt. Han började bearbeta Christina och när allt sjunkit in lite mer så var de överens. Anders skulle ta jobbet i Surabaya och Christina skulle säga upp sig på Shepherd i Svenljunga och följa med.

–Beslutet var något som växte fram efter mycket diskuterande och det var

Anders Johansson

Födjuppuxen: Född i Landvetter 1959, flyttade till Svenljunga vid tolv års ålder, bosatt i Surabaya, Indonesien, sedan 2012.

Utbildning: Nioårig grundskola.

Yrke: VD för ECCO garveri i Surabaya, Indonesien.

Familj: Fru Christina, tre vuxna barn – två döttrar, en son.

Gör helst på fritiden: Spelar golf.

Gillar: Människor som är seriösa och ambitiösa, som vill något.

Ogillar: När barn far illa. Gnälliga personer.



Anders Johansson utanför entrén till garveriet. "Anläggningen har europeisk standard", säger han.

Indonesien

Huvudstad: Jakarta, som har cirka 10 miljoner invånare.

Statskick: Republik

President: Susilo Bambang Yudhoyono.

Invånare: Cirka 247 miljoner – världens fjärde folkrikaste land.

Religion: 88 procent muslimer, 8 procent kristna, 2 procent hinduer, 1 procent buddhister samt flera mindre inhemska religioner.

Yta: 1 904 569 kvadratkilometer – bestående av 17 508 öar varav omkring 6 000 är bebodda.

Korruptionsindex: Plats 118 – Sverige ligger fyra.

helt och fullt ett gemensamt beslut, säger Anders. Utan Christinas odelade medgivande hade det varit uteslutet för mig att ta jobbet. Vi diskuterade också en hel del med barnen så att även dem skulle känna sig delaktiga.

Europeisk standard

Så sedan augusti 2012 har Anders jobbat som vd för Ecco:s garveri i Surabaya med 400 anställda, själva skofabriken har cirka 7 500 anställda. Anders berättar att anläggningen har europeisk standard och vid mitt besök blir jag faktiskt imponerad. Fabrikslokalerna är rymliga och rena och ger ett välorganiserat intryck. Kontoret är ljus och luftigt. Däremot ligger inte lönerna på europeisk nivå, Indonesien har länge varit känt som ett låglöneland. Fast det har skett en del rejäla löneökningar de senaste åren. Bara i år har det skett en höjning med 35 procent. Fast den stora ökningen beror mycket på att lönerna i just den här delen av landet har legat efter och nu börjar komma i kapp.

–Även om jag tycker att personalen självklart är värd sin lön så är jag i den satsen att jag måste anpassa verksamheten när kostnaderna ökar för att behålla våra konkurrensfördelar. När lönerna höjs, tillsammans med ökande energikostnader, måste jag hitta sätt att effektivisera. Sär jag har en del utmaningar framför mig, säger Anders.

Men oavsett vad som måste göras så är det viktigt att jobba i team för Anders. Han försöker framhålla för de anställda att de jobbar tillsammans och hitills tycker han att det har fungerat bra. De anställda är seriösa och pliktrogna även om Anders är medveten om att det ambitiösa draget också handlar om synen på auktoriteter. Något som ibland kan vara ett problem.

–Människor som har för stor respekt för auktoriteter ifrågasätter inte och de ger ingen kritik. Men jag vill gärna ha kritik, för det är på så vis jag kan förbättra mitt arbete.

Barnarbete förbjudet

Ecco gör mycket för sina anställda berättar Anders. Som årliga utflykter då också de anställdas familjer får följa med. Företaget är noga med att följa sin uppförandekod, som bland andra viktiga riktlinjer innebär att barnarbete inte får förekomma. Man understryker också att företaget är gäst i landet och att man ska ta hänsyn till den lokala kulturen. Som en del i detta är företaget med och ordnar för id-all-fit. Den årliga



Golf är ett gemensamt fritidsintresse för Anders och Christina Johansson. Då är det praktiskt att huset som de hyr, i bakgrunden, ligger alldeles nära banan. FOTO PRIVAT

ga högtid som avslutar den muslimska fastemånaden ramadan, och som är mycket viktigt för muslimer.

–Jag kan väl erkänna att jag kände en viss oro inför att bo i ett muslimskt land, det här var ju helt nytt för oss, men vi har inte upplevt några som helst problem, tvärtom. Människorna här är otroligt snälla och hjälpsamma, öppna och respektfulla. De diskuterar gärna sin religion utan att bry sig om att vi inte delar deras tro. Och jag måste säga att jag har då aldrig sett så många glada människor. De verkar helt enkelt lyckliga.

Anders berättar att han och Christina mötte en del märkliga reaktioner från människor hemma i Sverige när de berättade att de skulle flytta till ett muslimskt land. Någon till och med undrade om Christina skulle gå i burka nu.

–Folk har verkligen mycket fördomar, och framför allt dömer de utan att veta. Christina går i precis samma kläder som hemma, ingen säger något om det. Så vi har bara gott att säga om människorna här. Och vi gör vad vi kan för att ge tillbaka, eftersom vi själva får så mycket.

Kontraktet är på tre år

Både Anders och Christina tycker att livet är gott i Surabaya. Allt de behöver finns här och det är enkelt att leva. Klimatet är varmt och skönt hela tiden, så några tjocka kläder behövs inte. Husets swimmingpool använder de dagligen och golfbanan som ligger precis utanför knuten besöker de också flitigt. Christina, som inte jobbar, var först lite orolig för hur det skulle bli, men efter ett långt arbetsliv med hem och tre barn så har hon äntligen tid för sig själv. Tid att motionera, läsa och ta härliga sovmornar.

–Sedan finns här en organisation för utlandsboende kvinnor som hittar på en del bra saker. Vi har bland annat besökt fattiga skolor där vi hjälpt till med hälsoinsatser vilket har känts givande, berättar Christina.

Jag vill så klart också veta hur Anders och Christina ser på framtiden. Kontraktet i Surabaya är på tre år men det finns ju möjlighet till förlängning. Eller kanske har de fått blodad tand och vill prova ytterligare ett land?

–Vi tar en dag i taget, säger Anders. Först ska de här tre åren genomföras, sedan får vi se. Det kan bli vad som helst. Surabaya ännu en tid, ett annat land, eller kanske Sverige igen. Vi låter helt enkelt framtiden vara öppen. ■